

Notat om Generasjonsarbeidet i Norsk Luthersk Misjonssamband, Region Sørvest

Regionstyret (RS) og Barne- og ungdomsrådet (BUR) hadde et fellesmøte på Rennesøy 31. januar 2011, der problemet om et voksende skille mellom generasjonene ble belyst. BUR fikk i den forbindelse i oppdrag å jobbe videre med forslag til, hvordan en kan begrense denne utviklingen, som oppleves problematisk for alle parter. Vi vil i dette notatet si noe om hvilke tanker BUR gjør seg om dette emnet.

Sakens innhold og omfang

Vi har de senere årene opplevd at det noen plasser dannes et skille mellom ungdomsarbeidet og voksenarbeidet. Dette medfører at en del kan oppleve det som en utfordring å integrere de to typer arbeid med hverandre. Denne utfordringen oppleves forskjellig fra forsamling til forsamling, og det har vist seg en tendens til at utfordringen er størst i byforsamlingene. Vi opplever det som nødvendig å snakke om dette og reflektere over hva Bibelen lærer og veileder oss om, i forhold til denne problematikken. Vi opplever det også nødvendig å reflektere over hva vi konkret kan gjøre i forhold til dette.

Bibelens tanker om det kristne fellesskapet

Vi ser helt fra den første kristne kirke (Ap.Gj. 2,42) at det kristne fellesskapet bør ha en sentral rolle i en kristens liv. Videre ser vi at Paulus i flere av sine brev omtaler menighetene som én felles menighet, f.eks. menighetene i Efesus og i Kolossæ (Ef. 1,1 og Kol. 1,2). Når han videre formaner de kristne i menighetene, sier han noe til de forskjellige gruppene i menigheten (f.eks. Ef. 5-6 og Kol. 3). Det er her tydelig at Bibelens tanke om menigheten er, at det er én felles menighet, der alle aldersgrupper er representert. Også Peter har dette utgangspunktet når han taler om forholdet mellom de eldste og de unge i forsamlingen (1.Pet. 5).

Ut fra dette og andre bibeltekster, må vi gjøre oss det klart, at et skille mellom generasjonene ikke er etter den bibelske tanken om, hvordan en skal bygge menigheten. Ut fra Bibelens veiledning er det naturlig at både barnearbeid, ungdomsarbeid, voksenarbeid og eldrearbeid er et supplement til fellesmøtene, men aldri en erstatning for disse.

BURs tanker om hva vi kan gjøre

I det følgende vil BUR si litt om hva en konkret tenker å kunne gjøre, for å styrke en rett og sunn bibelsk praksis i forhold til denne utfordringen.

Det er først og fremst viktig å se dette emnet i lys av hva Bibelen lærer oss om den kristne forsamling og oppbyggingen av denne. Målet må være å la Bibelens veiledning være malen for vår møtestruktur og våre møteformer. Det er derfor nødvendig å være bevisst på å ta emnet opp i forkynnelsen og tilrettelegge for bibelundervisning om dette. Vi opplever et behov for å bevisstgjøre misjonsfolket på Bibelens veiledning om forholdet mellom generasjonene, og at denne må stå foran våre egne tanker. BUR foreslår f.eks. å arrangere temasamlinger for både unge og voksne, der en behandler dette emnet i lys av Bibelen.

Vi opplever at det er nødvendig at vi bevisstgjør hverandre som misjonsfolk på at fellesmøtene må være grunnstammen i menigheten, og at samlingene for de forskjellige aldersgruppene er et supplement til fellesmøtene. Det er derfor uheldig dersom f.eks. ungdomsmøtene får en så stor vektlegging av den samlede møteaktivitet, at det går på bekostning av fellesmøtene. Samtidig opplever vi at det er viktig at vi oppfordrer foreldre til å ta med barna, så vel store som små, på møtene. Det er viktig å oppdra både

barn og unge til å delta på fellesmøtene, så det blir en naturlig del av møtekulturen. Her er det også viktig at vi ser, inkluderer og ivaretar alle aldersgrupper på fellesmøtene.

En side i utfordringen er å finne praktisk gode løsninger, som gjør det mulig å samles på tvers av generasjonene, f.eks. å finne møtetider som er tjenlige for både store og små. BUR ønsker ikke å gi noen føring i forhold til dette, men vil likevel kommentere at de enkelte forsamlingene bør vurdere sin møtestruktur, der dette oppleves om en utfordring.

En stor utfordring i behandling av dette emnet er møtekultur og innhold. Vi opplever dette som et vanskelig emne, men likevel som et veldig viktig emne. Derfor vil vi forsøke å si litt om det. Vi erfarer at det i våre forsamlinger er forskjellige møtekulturer. Vi opplever også at det er en sammenheng mellom møtekultur og trivsel i menigheten. Vi ønsker derfor at vi som misjonsfolk bevisstgjør oss på, hvilke møtekulturer som er samlende på tvers av generasjonene, og hvilke møtekulturer som kanskje heller gjør det motsatte.

Samtidig må vi også holde klart for oss hvilke møtekulturer som er tjenlig for Guds rike og som er i samsvar med Ordet. Det er ved Ordets forkynnelse at et menneske blir frelst (1.Kor.1,21 & Rom. 10,17), og det viktigste fokus på våre kristne samlinger må derfor være Ordets forkynnelse. Alt som vi har med i møtene utover dette må derfor også være i samsvar med, og bygge opp om Ordets forkynnelse.

Vi må i den kristne forsamling kunne akseptere at det ikke alltid er total enighet i møteform og møtekultur. Samtidig ønsker vi å bevisstgjøre hverandre på at vi bør ha fokus på å tjene hverandre i menigheten framfor å fokusere på egne interesser. Vi opplever det viktig at vi i større grad er bevisste på å bygge relasjoner også på tvers av generasjonene. Vi må samtidig fremelske forkynnelsen så vi får stadig mersmak på Ordet, så Ordet får samle oss i den kristne forsamlingen på tvers av generasjonene.

Som vi ser i 1.Pet. 5 har de eldste i menigheten et særlig ansvar for å ha tilsyn med menigheten. Samtidig formaner de unge til å underordne seg under de eldre, og alle må ikke seg ydmykhet mot hverandre. Vi opplever at dette er noe vi i våre forsamlinger må bevisstgjøre oss på. Vi ønsker å oppfordre «den voksne generasjonen» til i større grad å ta ansvar for veiledning av de unge, og vi opplever at det har sviktet på dette området. Samtidig ønsker vi å bevisstgjøre de unge på å underordne seg de eldre og søke veiledning hos dem. Også her opplever vi at vi har sviktet. Det er derfor viktig at vi bevisstgjør oss på dette og lar Bibelen være rettesnoren til rett veiledning.

I noen forsamlinger er det kanskje for lite tydelig hvem som har det åndelige ansvaret for den lokale forsamlingen. Dermed kan det lett bli svikt i forhold til åndelig veiledning i forsamlingen. Den som har et praktisk lederansvar i forsamlingen har jo ikke nødvendigvis også det åndelige ansvaret for forsamlingen. Derfor bør vi bevisstgjøre og veilede de lokale forsamlingene i forholdet til det åndelige lederskapet, så det synliggjøres og bevisstgjøres om hvem som har dette ansvaret.

Som en følge av dette, opplever vi at generasjonsutfordringen ikke bare omhandler forskjelligheter i møteform og møtekultur, men også forskjellig vektlegging av åndelig innhold. Når Ordet får rom og blir mat for sjelen, gir det mersmak. Når Ordet ikke får rom, mister vi fokus. Derfor er det altavgjørende at Ordet blir forkynt sant og klart på tvers av generasjonene, så vi får mersmak av Ordet. Vi lever i en tid der vi må innse at vi har mindre og mindre kunnskap og kjennskap til Ordet, og det er derfor altavgjørende at vi forkynner Guds Ord rett som Lov og Evangelium til frelse og veiledning i våre liv. Det er ved forkynnelsen og veiledning fra Ordet vi får den åndelige ballasten, som vi opplever har blitt svekket. Vi vil derfor framheve at den viktigste måten å behandle generasjonsutfordringen på, er først og fremst å prioritere Ordets forkynnelse og veiledning også med tanke på dette emnet. Vi viser videre til *strategidokument for barne- og ungdomsarbeidet*, der første prioriteringspunkt er å tilrettelegge for Ordets forkynnelse.



Konkrete tiltak

Som en oppsummering av det ovenfor nevnte, vil vi følgende komme med forslag til konkrete tiltak til hva vi kan gjøre:

- Vi må løfte emnet fram i forkynnelsen og bevisstgjøre hverandre på hva Bibelen lærer og veileder oss om i forhold til dette, f.eks. ved temasamlinger om emnet.
- Vi vil oppfordre våre forsamlinger til i større grad å tilrettelegge arbeidet sånn at fellesmøtene er den naturlige grunnstammen i forsamlingen, og at aldersbestemte samlinger er et supplement til fellesmøtene.
- Vi ønsker å veilede foreldre, som har det primære ansvaret for å oppdra sine barn i den kristne forsakelse og tro, til å lære barna viktigheten av det kristne fellesskapet. Det er viktig for den oppvoksende generasjon, at det blir naturlig å være en del av den kristne forsamling på tvers av generasjonene.

Når vi behandler dette emnet og videre skal gi veiledning til våre forsamlinger om dette, er det viktig å ha for seg at veiledningen må være i en kristen kjærlighet og omsorg. Derfor må vi være i bønn til Herren om at han må veilede oss videre i generasjonsarbeidet. Det viktigste er ikke at vi får vår vilje, men at Herren får sin vilje med oss og våre forsamlinger.